

A cremallengües

Joan-Lluís Lluís / jlluis@presencia.cat

Si Catalunya fos el Maharashtra

Amb independència de sí avui, 1 d'octubre, serà una festa de la democràcia o el seu crepuscle, he d'adreçar-me, com si tot anés bé i Catalunya no fos un país ocupat, als indecisos. Suposo que encara deu haver-n'hi, malgrat els esforços del govern i de la premsa d'Espanya per dividir els ciutadans de Catalunya entre bons i dolents. I només puc fer-ho, en aquesta crònica destinada a parlar de llengües, com a catalanoparlant.

I doncs, com a catalanoparlant, he de reconèixer que si el català fos el marathi i Catalunya, el Maharashtra, potser no pensaria que fos necessària la independència. El marathi és una llengua cooficial de l'estat de Maharashtra i si, parlant aquesta llengua i essent originari d'aquest territori potser no pensés que fos necessària la independència, és perquè és una llengua parlada per noranta milions de persones. Quin coixí més confortable: noranta milions de persones... El marathi té el futur assegurat per molts anys. Tenen el futur assegurat per molts anys algunes altres llengües, gairebé totes a l'Índia, que també disposen d'una reserva enorme de parlants. I també tenen el futur assegurat les llengües que són llengües oficials d'un estat (amb l'excepció de l'irlandès, però l'irlandès ja era residual quan Irlanda va accedir a la independència). O sigui que, en realitat, de les cinc mil llengües que es parlen avui, només tenen el futur assegurat, a mitjà termini, un centenar de llengües. Totes les altres, per culpa de l'afany homogeneïtzador dels estats i de la globalització, corren el risc de desaparèixer o de residualitzar-se més o menys ràpidament. La des-

forestació lingüística no és una amenaça sinó una realitat diària: els sociolingüistes calculen que desapareix una llengua cada dues setmanes.

La conseqüència lògica d'aquesta situació és que un catalanoparlant que desitja que la llengua catalana continuï vivint més enllà del segle XXI només disposa, estrictament, de dues solucions: promoure un *boom* demogràfic inèdit per tal que el nombre de parlants es multipliqui per dos o tres (cada parella catalanoparlant hauria de tenir, per exemple, set o vuit fills) o votar a favor de la independència. Tota la resta és mentida. És mentida que el català pugui sobreviure si

Catalunya es queda a Espanya, perquè està plenament demostrat que en situacions de bilingüisme oficial sempre es trenca l'equilibri: la llengua que disposa de més demografia, de més estat, de més jutges, de més televisions, de més policies, acaba guanyant i l'altra acaba minvant. Per substitució o per contaminació, o les dues coses alhora. Els mecanismes de correcció, com ara la immersió lingüística escolar, permeten alentir la derrota de la llengua que no té un estat en favor seu, però en cap cas no permeten impedir-la.

Així que la tria entre independència de Catalunya sí o no, pel que fa al criteri lingüístic, és molt simple: qui vulgui continuar essent espanyol ha d'acceptar que la llengua catalana acabarà agonitzant, més o menys de pressa. Qui vulgui que el català es consolidi i guanyi parlants, ha de renunciar a ser espanyol. Tota la resta és mentida. Podrida.

PEP DUIXANS

Qui vulgui que el català es consolidi i guanyi parlants, ha de renunciar a ser espanyol. Tota la resta és mentida

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lídia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpunyavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

PRESÈNCIA

Edita: Revista Presència SL.
www.presencia.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005 Girona
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009
Dipòsit legal: GI-143-1965

Director: Miquel Riera.
Redacció: Pere Bosch i Cuenca, Irene Casellas, Susanna Oliveira i Florentí Morante (Disseny i Maquetació).
Seccions: Mireia Rourera (Religions), Marijo Jordan (Gent), Lluís Martínez (Salut), Xavi Aguilar (Tecnologia) i Ramon Rovira (Món).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Maria Angels Taulats.
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).
Recursos Humans: Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch.
Producció i Logística: Lluís Cama.
Distribució: Concepció Casals.